
Lubenia, st. 20, gm. loco , woj. podkarpackie, AZP 106-76/8

Informator Archeologiczny : badania 33, 141

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Materiały z badań przechowywane są w WO SOZ w Sieradzu.

Wyniki badań zostały opublikowane w: *Grodzisko w Krzepocinku (gm. Wartkowice, pow. poddębicki) w świetle badań ratowniczych przeprowadzonych w 1999 roku*, „Łódzkie Sprawozdania Archeologiczne”, t. V, s. 241-256.

Badania nie będą kontynuowane.

Leszcz, st. 1, gm. Dąbrówko, woj. warmińsko-mazurskie – patrz: późne średniowiecze

LUBENIA, st. 20, gm. *loco*, woj. podkarpackie, AZP 106-76/8

- osada podgrodowa z okresu wczesnego średniowiecza (XI-XII w.)

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone w terminie od 3 do 21 sierpnia przez Antoniego Lubelczyka (autor sprawozdania, Muzeum Okręgowe w Rzeszowie). Finansowane przez WKZ. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 3,60 ara.

Kontynuacja badań z roku 1998, w obrębie 8 wykopów badawczych. Rozeznano sytuację wokół ubiegłorocznego wykopu sondażowego w centralnej części stanowiska, a także starano się uchwycić zasięg stanowiska od strony południowej, zachodniej i północnej. Podobnie jak w roku poprzednim stwierdzono prosty układ stratygraficzny. Bezpośrednio pod orką zarysowały się ciemno zabarwione obiekty archeologiczne, bez odłożonej warstwy kulturowej poza nimi.

Odsłonięto trzy stosunkowo duże obiekty archeologiczne (nr 4-6), o gospodarczym (obiekt 4) lub mieszkalnym (obiekt 5 i 6) charakterze. Miały one mocno wydłużone zarysy i stosunkowo niewielką miąższość (20-30 cm). Wszystkie koncentrowały się wokół wykopu z poprzedniego roku. Nie występowały natomiast w wykopach krańcowych, wysuniętych ku południowi, zachodowi i północy. Pozyskano z nich 572 fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej (XI-XII w.), 2 skorodowane przedmioty żelazne, kilka drobnych kości zwierzęcych oraz polepę.

Biorąc pod uwagę sytuację polityczną w tej części kraju przed wiekiem XIV i przebieg późniejszej granicy Ziemi Sanockiej, badaną osadę i znajdujące się w pobliżu grodzisko wiązać należy z osadnictwem ruskim, w przeciwieństwie do pobliskiego Czudca należącego do polskich książąt.

Materiały z badań przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach i Sprawozdaniach Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego”.

Badania będą kontynuowane.

LUBOMIN, st. 7, gm. Boniewo, woj. kujawsko-pomorskie, AZP 52-45/158

- cmentarzysko szkieletowe z okresu wczesnego średniowiecza

Ratownicze badania archeologiczne, przeprowadzone w sierpniu przez dr Aldonę Andrzejewską (autorkę sprawozdania), mgr. Aleksandra Andrzejewskiego i Ewę Poturalską (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego, Pracownia Dokumentacji Archeologiczno-Konserwatorskiej). Finansowane przez WKZ w Toruniu. Trzeci sezon badań. Przebadano powierzchnię 600 m².

Stanowisko zlokalizowane jest na północno-zachodnim krańcu wsi, na obszarze gruntów rolnych. Na miejsce chowania zmarłych wybrano dominujący nad otoczeniem, wysoki, południowy brzeg polodowcowej rynny. Obecnie w obrębie cmentarzyska przebiega droga gruntowa łącząca Lubomin z wsią Siemnowek. Jak stwierdzono w poprzednim sezonie badawczym, część wschodnia nekropolii została w znacznym stopniu zniszczona w wyniku wybierania żwiru i gliny. Natomiast lepiej zachowana część zachodnia, po posadzeniu przed trzema laty sadu, stała się mniej dostępna do badań wykopaliskowych. W tym sezonie badawczym prace nasze koncentrowały się wyłącznie po wschodniej stronie drogi.